

miserabiliter fuisset. Orationib⁹ igit ei⁹ concessum fuit sibi vt ad corp⁹ rediret. ⁊ tūc apparuit brachiū ei⁹ aduſtū. ⁊ illō signū apparuit q̄d iū vixit. ⁊ sic ablata restituit ⁊ p̄niam egit. Secūda virtus xp̄i regis ē q̄ sacerdotes honorauit qd p̄z. Luc. xviij. vbi d̄r q̄ de cē leproſos miſit ad sacerdotes dicens. Ire ostendite vos sacerdotib⁹. sup̄ q̄ dīc. b. Augusti. in li. de baptismo puuloꝝ. ⁊ habet. j. q. j. c. nōne. q̄ in isto xp̄s sacerdotes licz malos honorauit. i. hac x̄tute ſecur⁹ ē ip̄m. b. Geor. qñ docuit regē ciuitatis ſilene. ⁊ totūz inſup populū vt honorarēt sacerdotes. q̄ inſtictu ſpūſſancti ſciuit ſcriptū. Eccl̄i. xviij. honorificate sacerdotes. ſed ſic nō faciūt noſtri milites. ſed cleros ⁊ p̄ſbyteros odiūt ⁊ eis inuidēt. Contra quos dicit. b. Greg⁹. Ideus malū nō eſtimo q̄ xp̄ianis inuidere ſacerdotibus. Et habet. xj. q. j. in cano. de perſona. ⁊ ſe. ⁊ ſimilit. b. Hiero. ad ruſticū monachū in epla. aduerſus p̄ſbros accuſationes nō recipies. nō enī ſtatim de p̄fecta etate credēdū ē. Tertia virt⁹ xp̄i q̄ libent̄ dīna audiūt. qd p̄z Luc. ij. Vbi legiſt q̄ cū parentib⁹ fuiſſit ad diē feſtū ibidē officiū vſq̄ ad finē audiendo. in quo ip̄m. b. Georgi. ē ſecur⁹ qñ docuit regē ⁊ populū vt diuina libent̄ audirēt cōtra qd faciunt multi qui in diebus dñicis nō lunt diuina audire. aliqui ſi audiuit nō tamē vſq̄ ad finē p̄ſeuerāt peccātes p̄tra p̄ceptūz eccl̄e. d̄ p̄ſe. diſ. j. c. Diſſas. ibi dīc canō miſſas totas p̄plo catholico audire p̄cipim⁹ vt ante bñdictionē ſacerdotis egredi populus nō p̄ſumat q̄ ſi fecerit ab ep̄o publice p̄fūdīſ Glo. i. grauē corripiaſ vel excōicēſ niſi neceſſitas ſubſit. Quarta virtus xp̄i q̄ pauperū memor fuit qd p̄z. Matth. xv. Qñ dixit miſereor ſup turbā q̄ triduo iā ſuſtinent me ⁊ nō habēt qd māducēt ⁊ ſi dimiſero eos ieiunos deſicient in viā. Idē p̄z Joh. vj. Cū ſaſtiāuit qñq̄ milia hominū ex qñq̄ panibus ⁊ duobus piſcibus. Hanc virtutē imitat⁹ fuit b. Geor. quando nō ſolum pauperū a dracōne oppreſſoꝝ memor fuit. ſed qñ docuit regē a ſe conuerſum vt pauperū memor eēt. Ideo cepit ſicut ieſus magiſter ſuius facere prius. ⁊ poſt hoc docere alios. Rogemus.

Sermo in die aploꝝ philippi ⁊ Jacobi.

Non turbet cor

veſtrū neq̄ formidet. Joh. xiiij. A Dicūt naturales q̄ hō paſſionibus occupat⁹ ⁊ tribulationib⁹ nō pōt diſcernere ver⁹ ⁊ falſum. nec celeſtia myſteria intelligere. Nec etiam ē diſpoſitus verba phi-

loſophie audire. Juxta illud Are. dictum. j. Eth̄i. Paſſionū ſecutores inutiles ſunt philoſophie auditoꝝ. Recte ſicut ait Amād⁹ i horologio Sapientie li. j. Tristes nō ſūt apti ad percipiendū armoniam. Nā letos redet letioꝝ ⁊ tristes triſtioꝝ. Sic ē de turbatis animis q̄ nō poſſunt percipere archana qd probat venerabilis Boeti⁹ de ſola. li. j. meſ. vlti. triplici exēplo. Prīmū tantū vult ſol ⁊ luna ⁊ ſtelle que quo ad ſe ſemp lucent. Sol tamē in nocte offuſcant per interpoſitionem terre. Sic etiā ſtelle in die ob tenebrantur propter lumen ſolis. ſimiliter prop̄ obſcurāz nubiū interpoſitionem Sic intellect⁹ noſter qui eſt lumen qd deus inſudit anime. vt habet. iij. Soliſ. impeditur per turbationem dolorum. Scdm̄ exemplūz. Recte ſic aqua maris clara manens viſus poteſt eam penetrare ⁊ videre quid in fundo continet. ⁊ cum turbatur obſtat viſui. Sic animus hominis quietus a turbatione paſſionū nō impedit iudicio rōnis. ſecus aut̄ eſt ſi ē turbat⁹ Tertiū exemplū aq̄ currens de altis montibus libere ⁊ ſine impedimēto directe p̄cedit Sed per obſtaculū rupis impedit. Sic ipſa rō libera nō ipedita obſtaculo alicui⁹ paſſionis recte iudicat. ſi aut̄ obijciſ rupis affecti onum impedit in iudicio veritatis. Quia loquiſ in vita phoꝝum. q̄ ſocrates noluit verberare ſeruū dūmodo fuit irat⁹. Sic etiā legitur de quodam rege qui cū turbatōe cogitur cōſuevit totum numerare alphabetūz in digitis anteq̄ verbum cuiq̄ diceret ⁊ hoc iō fecit vt illa tribulatio interim ceſſaret. Ad qui vez vult diſcernere d̄z animū a turbatione excutere. Jubente Boetio. j. li. de conſol. meſ. vl. Tu quoq̄ ſi vis. cernere vez. lumie claro gaudia pelle. pelle timorem. ſpemq̄ ſuſgato. nec dolor aſſit. nubiſ mēs ē. hec vbi regnāt. Idcirco ver⁹ agricola xp̄s depulit triſtiā de corde ſuoꝝ diſcipuloꝝ vt ſerere poſſint verbum ſuū ⁊ ip̄m poſſent intelligere. Id dīc. nō turbet cor veſtrum in quo tria tangunt. Prīmo ſolat⁹ ē eos ibi. non turbetur cor veſtrū. Secundo ip̄os benigne increpauit. ibi. Tanto tpe. Tercio reſeſſus ſui vilitatē reſerauit. ibi. ſi enim. Circa qd notandum. videm⁹ naturalit̄ q̄ celū corporeū diſfundit ⁊ reſumit eandē aquam per vapores Quia dicit Aſtoteles libro ſecundo Meteor. ⁊ Albertus libro quarto. q̄ ſol ſtute caloris attrahit vapores vſq̄ ad mediā regionē aeris. Vel ſecundū alios ad infimam partem medie. Et inſrigiditate loci in nubes cōuertit. et vltius in nubem condensatur.

et guttatim descendit. et eadē aqua descēsa iterū resumit sol p calorē. **P**hyſice sic fecit xps. Nā pus infudit pluuiā tristitie ad corda discipulorū suorū. et h cū q̄ttuor xbis q̄ eis dixit an passionē. p̄mū fuit vn⁹ ex vobis me tradet. et ponit. **M**att. xxvj. et **Joh.** xij. Scōz oēs scādālū patiēmini i me i ista nocte. **M**att. xxvj. Tertiū añq̄ gallus bis cāter ter menegabis. vt h̄r. **M**att. xxvj. Nā videntes hūc vix petz q̄ erat sanctitate p̄stantior. fide robustior. amore deuotior. fm **Bern.** Chriſtū negaturū oēs timuerūt vt nō possent stare cū firmior casur⁹ eēt. Quartū verbū fuit filio li adhuc modicū vobiscū sū. Sz cito tollar a vobis p mortē. et h multū doluerūt. nā xpm multū amauerūt. ita etiā q̄ ei⁹ nō potuerunt p̄ntia carere. qz dicit **Are. j.** **Ethi.** Unicuiqz ē delectabile illud qd amat. **Et. ix.** **Ethi.** dicit p̄ntia amicorū delectabilis ē tā in bona fortuna qz in mala. In mala qz tristati aleuiantur p̄dolentib⁹ amicis. In bono qz delectabile ē cōuersari cū amico. **Jō fm Bern.** ceperūt p̄ meditari oīa bona eis exhibita p̄uersatiōes x̄borū et fm̄onū dulciū et multorū miraculorū et sic de alijs. et h p̄pendēs iesus q̄ ait fm̄. p̄s. xlij. Mouit abscondita cordis. resp̄sit ab eis illius magne tristitie dolorē. Cū p̄posuit eis p̄ntia dicēs. Nō turbet cor v̄m. **Et dicit. b.** **Bern.** q̄ pie credi pōt dñm cū eis fleuisse et flet h̄c v̄ba dixisse. **¶** Et ē notādū q̄ turbati fuerūt p̄ncipalr p̄pter duo. qz dolorosū fuit eis carere melliflua p̄uersatiōe sua. et hāc carentiā intellexerūt p̄b q̄ dixit. adhuc vobiscū modicū sū. et p̄pter h̄ dixit eis id qd sequeb̄r creditis in deū et in me credite. q. d. fm̄ **Bern.** i dapib⁹ pascib⁹ ego manifestauī dī tāte meā q̄ vtiqz resurgā. qz nō solū hō sū sz de⁹ et hō. et cū p̄re vnū. q. d. Ego q̄ lazariū resuscitauī **Joh. xj.** Et filiam archy sinagoge. **M**att. xix. Necnō filiū vidue in naim sic volo meip̄m resuscitare et nō in morte pmanere fm̄ illud **Joh. ij.** Soluite tēplū h̄. s. corporis mei. et in triduo reedificabo illud. Scōdo turbati fuerūt ex timore dānatiōis qd sūperūt ex his v̄bis **M**att. xxvj. Oēs scādālū patiēmini i me i ista nocte. et ad **Petrū.** añq̄ gall⁹ cāter ter me negabis. Nā sic cogitabant o si maximus caderet inter nos et damnab̄r. quid tūc de nobis fiet. p̄tra h̄ dixit eis p̄solatoriū. In domo patris mei mansiōes multe sūt. q. d. h̄ac nocte a me fugiet tñ ex hoc nō dānabūmini. sed reuocabo vos ad domū p̄ris mei qz estis p̄destinati de quib⁹ dicit **Aug⁹** in li. de fide ad petz. Firmissime tene p̄destinatos

perire nō posse. Idē de pe. di. iij. in. c. in domo p̄ris mei. **P**redestinat⁹ non p̄t pierē nec dānari. **¶** Alteri⁹ ē notādū dicit **Areſt.** vij. **p̄sol.** Oīa amam⁹ amāda. s. p̄mo magis naturale ē q̄ p̄r amat filios sz tñ magis p̄mogenitū. Idē videm⁹ de aīalibus irrōnabilibus q̄ plus diligūt fetū p̄mo natū. Ita p̄r celestī dilexit oēs hoīes tanq̄ filios suos fm̄ illud. **Joh. iij.** Sic de⁹ dilexit mūdū. i. hoīes mundanos plus tñ dilexit p̄mogenitos in fide. s. aplos. **Jō p̄ alijs p̄solatus ē eos cū dixit.** nō turbet cor v̄m. et aliq̄ missalia h̄nt additā illā p̄ticulā neqz formidet. h̄oc etiā in antiq̄s ostēdit. Nā legiſ **Gen. xxvij.** Cū **Jacob** fugeret **Esau** fratrē suū. et eēt in tristitia statiz p̄solabat eū dñs cū vidit scalā cui⁹ sūmitas celum tangebāt et angelos dei ascendētes et descendētes. **Itē. iij.** **Regl. xix.** legiſ q̄ cōsolat⁹ ē **ezechia.** q̄ obsessus fuerat a sennacherib. **clxxxv.** milia armatorū. itē **daniel p̄solat⁹ ē i lacu leonū p̄ p̄phetā Abachuc Bañ.** vj. **Itē Susannā ibidē. c. xij.** Sic et nos p̄solabim⁹ post tribulationes nostras. Sicut d̄ hoc dixit **Zara Tobie. iij.** p̄post lachrymationez et fletū et exultationē ifundas. Et sit tūc quādo dicis. non turbetur cor v̄strū. q. d. Ego qui interdum infundo tribulationes. potens tamē sum eas resumēre. **Jō dicit b.** **Ambro.** in li. orationū. p̄solationē a re bone iesu iugiter expectamus que mala nostra oīa abbreviat alleuiat in gaudiūqz mutat. Dicit notāter in deūz creditis. et in me credite. q. d. fm̄ **Glo. Aug⁹.** Si in deū creditis p̄ns ē q̄ i me credere debeatis q̄ nō eēt cōsequēs si christ⁹ deus nō eēt. Et m̄gr. j. **sniaz. xxij.** dist. differūt credere deū. credere deo. et in deū. Credere deū ē credere q̄ de⁹ sit. Credere deo ē credere vera q̄ deus loquit. Et sic mali etiā credunt. Sed credere in deū ē credendo deum amare. Et per amorē ei adherere. qd soli boni faciunt. **Jō dicit credite in me. i. credendo me amate.** Et subdit premium ip̄m amando dicēs. In domo patris mei multe mansiōes sunt. i. diuersa premia vel distinctiones premiorū fm̄ qualitātē amantium. Sed non est hoc respectu dei. Sed respectu opantiū fm̄ merita sua. et he perceptiones diuerse dicūt mansiōes. **¶** Sic multi q̄ sederēt ad vnā mēsa et tñ iuxta diūsas p̄plexiōes vnū ferculū vni aliſ sapit q̄ alteri. Nā albi homines libentē dulcia comedūt vt lacticiā. Sz colerici amara. Sic q̄uis ibi habebūt premiū eq̄le essentialē nō tamen accidentale. Quia fm̄ **Aplm. j. ad Cor. xv.** Stella differt a stella

In claritate. vñ q̄ hic deū dilexerūt ibi clarī
faciē ei⁹ videbūt. Et tñ fm̄ gloriōsū doctōrē
Augl. Tantus erit ardor charitatis in sancti
q̄ vnusq̄sq̄ gaudet se in altero accepisse q̄ i
lenō h̄z. Recte sicut pes nō inuidet oculo vñ
capiti. Et sicut filiū rusticorū nō curāt si vtan-
tur cibis pueroz regū. Ad idē dat exemplū
Aug⁹ de puis vasis ⁊ magnis quoz q̄libet
dū implet nō pōt ampli⁹ capere. Et sicut an-
geli in supioribus choris clarī vidēt deum.
Sic ⁊ illi qui eis satiabunt ⁊ he māsiones fm̄
electionē sūt ab eterno create. fm̄ illō Abat.
xxv. Venite bñdicti p̄ris mei possidete p̄pa-
ratū vobis regnū añ p̄stitutionē mūdi. Tūc
subdit declarando q̄ he māsiones sunt suffi-
cientes dicēs. Si quo min⁹ dixisset vobis si
aliquid eēt min⁹ illo dicto p̄cedēte de man-
sionib⁹ ad saluādos recipiēdos dixissem vo-
bis. s. vellē ascēdere ⁊ parare. Vel sic. si esset
aliter plus vel minus dixissem vobis q̄ va-
do parare vobis locū. Hic posset dicere ali-
quis p̄r⁹ dixit dñs quo nihil eēt min⁹ ⁊ nul-
la carentia. ⁊ tñ dicit vado parare. Et si fuit
sufficiens cur at eēt p̄parandū. Ad hoc rñdit
nihil deficit rōne p̄destinatiōis ⁊ vt nos de-
seruire possemus voluit x̄ps pati. vt sic sua
suppleret passio qd̄ opa n̄ra de cōdigno non
possunt. Et nūc qd̄ facit dñs in celo. certe ni-
hil q̄ nobis infundit grām qua mediante di-
gni erim⁹ accipere per merita que ab eterno
sunt p̄pniam disposita. Et fm̄ Bern. quoti-
ens ergo vouemus ⁊ oramus ille p̄parat no-
bis locū. Qd̄ d̄ Joh. xv. sine me nihil pote-
stis facere. vel fm̄ Augl. p̄parat nobis ex
hoc q̄ iā abstraxit suā hūanitatez. quia fides
multū augeť ex hoc q̄ nō videm⁹ ⁊ credim⁹
Et sequit. Si. i. q̄rabiero ⁊ p̄parauero vob
locū itez venio ad vos. s. in fine mortis v̄rez
accipiā vos ad meipm. ⁊ vbi sum ego vos si-
tis. Ex hoc p̄z q̄ discipuli potuissent potius
exultasse q̄ lachrymasse ⁊ de salute eoz gau-
dere fm̄ illud Eccl. ix. Vade comede panes
tuū in leticia. q̄ deo placēt opa tua. Vel dic
q̄ nō vult redire p̄pter salutē aie. q̄ aia iusti
post mortē statim saluabit fm̄ illud. Sapie
iij. Iustus si morte p̄occupat⁹ fuerit i refrige-
rio erit. p̄mittet enī eū redire i die iudicij ad
salutē corpoz per resurrectionē. Hic fuerūt
quidam heretici dicētes. q̄ sancti nō pueni-
unt ad salutē in animab⁹ vsq̄ ad nouissimū
diem. **C**ontra quos Apl̄s ad p̄bil. ij.
Lupio dissolui ⁊ esse cū christo. Hic dubitat
an homo ex merito cōdigno pōt mereri vitā
eternam. ex quo hic dicit vbi ego sum illic et

minister. ⁊c. Respondet sanct⁹ Thomas in
p̄ma scde. q. vltima. Nemo ex merito condi-
gno nec ex gratuitis nec naturalibus donis
poteť mereri vitā eternam. Q̄ vitā eter-
na est supnaturalē bonum a natura incōpre-
hensibile. Unde si vnus homo haberet oim
merita. adhuc nō eēt dignus. quia ocul⁹ non
vidit nec auris audiuit nec in cor hois ascen-
dit que p̄parauit deus diligentib⁹ se. Ibi
enim verificat illud. iij. Regl. x. Vir media
pars sapientie ē mihi narrata. Ut dicit qui/
libet saluatus fm̄ hugo. de arca mystica.
Seruasti bonū vinū vsq̄ huc. Et ergo non
sūt cōdigne passionēs hui⁹ seculi ad futurā
gloriā. ⁊c. ad Romanos. viij. sed ex merito
congruo. q̄ congruū est postq̄ homo suum
posse fecerit q̄ dñs suppleat imperfectū. Et
sequitur. quo ego vado scitis. Dicit ei Tho-
mas. Nescim⁹ quo vadis. ⁊ quomodo pos-
sumus viā scire. Sz diceret. Hec sunt p̄tra-
ria. dñs dicit viā scitis. Et Thomas rñdit.
Nescimus quo vadis. Ad hoc respondetur
Dicit p̄linius p̄mo p̄bi. q̄ cognitio incipit
a cōmuniōibus vt pueri vocāt omnes viros
patres ⁊ om̄s mulieres matres postea iudi-
cant de singulis. Et p̄mo quando videmus
aliquē hominē venire agnoscimus. p̄mo ho-
minē. scdo masculū. tertio petrū vel Johan-
nem. Sic hic intelligitur q̄ apostoli in cōmu-
ni sciuerūt q̄ vtiq̄ vellet redire ad p̄rez. Sz
Thomas dicebat cū ceteris d̄ certitudie vie
quā nescierūt. Iō dicit ei iesus. Ego sum viā
veritas ⁊ vita. Nemo venit ad p̄rez nisi per
me. Hec ē porta fm̄ glosam ad vitā eternā
scz christus per quem fm̄ hugo. om̄s p̄res
iusti intrauerunt credētes christum incarnā-
dum. Ideo iudei ⁊ pagani damnantur. quia
non habent viā. Unde Augustinus d̄ ver-
bis dñi inquit. assumens humanitatem fact⁹
ē viā ad diuinitatē. Et itelligit sic f̄z Bern.
Ego sum viā per quā est ambulandum. veri-
tas per quam ē festinandū. vita in qua ē ma-
nendum. vel sic. Ego sum viā sine errore. ve-
ritas sine falsitate. vita sine morte. vñ sic ego
sum viā in exemplo. veritas in p̄misso. vita i
p̄misio. hic timeat supbus qui nō amat viā
in exēplo. **I**sta viā habet tres semitas.
p̄rou. iij. Ducam te per semitas equitatis.
quas si ingressus fueris non artabunt gres-
sus tui. Et currēs non habebis offendiculū.
p̄ima semita est paup̄tas voluntaria. Se-
cūda obediētia. tertia castitas. ⁊ hec est arta
viā ad celū. Abat. viij. Si q̄s igit vult intra-
re in celū optet ire p̄ viā x̄p̄m. quia h̄ dicit

Nemo venit ad patrem nisi per me tñq̃ p vi
am directā. ⁊ vere felix ē ille hō q̃ vadit per
hanc viā qz vtiq̃ intrabit regnū celozum.

De inuentione sancte crucis. Sermo.

Qui me inuenerit
inueniet vitam. ⁊ hauriet salutem a
domino. Eccl̃i. xliiij. Scribit Iſi. li. xviij. de
quadam arboze que perfidēs dicif. ⁊ ē in in/
dia. ⁊ hec profert fruct⁹ dulcissimos. ad hāc
volant colūbe. ⁊ de fructu ei⁹ comedūt sero
⁊ mane. Draco autē qui est inimicus colum-
barū naturales insidias ponit eis. ⁊ cū ad ar-
bozē volant eas transglutit ⁊ occidit et co/
medit. Sed draco intantū timet arbozem q̃
nec ymbzā audet attingere nec in ea latita-
re. Si autē ymbzā attendif ab oriente draco
ad occidentē declinat ⁊ ecōtra. Et h̃ natura-
liter ppendētes colūbe semp in ymbzā arbo-
ris manēt. ⁊ sic a dracone sunt secure. Sz qñ
arbozē dimittūt ⁊ ymbzā ei⁹. pñ⁹ deglutitū-
tur. **E**t spūaliter p hāc arbozē nobilē san-
cta designat crux de qua dicit beat⁹ Greg⁹.
In hymno. Crux fidelis inter om̃s tē. Ipsa
crux figurata ē p arbozē quā vidit nabucho-
donosor Dan. iij. In medio terre cui⁹ altitu-
do ad celū ptingebat. ⁊ aspect⁹ eius vsq̃ ad
fines vniuerse terre Folia eius pulcherrima
fructusq̃ ei⁹ nimis dulci. et esca vniuersorū
in ea. subter eā habitabant bestie ⁊ in ramis
volucres celi cōuersionem habebant. Sic
sancta crux erat plātata in medio terre fm il-
lud ps. lxxiij. Opatus ē salutē in medio fr̃e.
hoc ē in sancta cruce. Altitudo ei⁹ ptingebat
ad celū. qz oēs iusti ⁊ electi in protectiōe san-
cte crucis ascēdunt celos a demonib⁹ defen-
sati. aspectus ei⁹ ad oēs terras. qz oēs fideles
habēt respectū ad sanctā crucē cum sint i ad/
uersitatib⁹ pstituti ⁊ nō solū fideles. sed iter-
dū infideles. vt pz infra de iudeo. In hac ar-
boze sancte crucis ē esca omniū hoīum. Ibi
peccatores habēt escā redēptionis. qz in ea
sunt misericorditer redēpti. Penitentes ha-
bent escā suppletionis. qz qd nō pōt penitēs
suppleat amara passio dñi nr̃i iesu xpi cruci-
fixi. Ad hāc arbozē p̃ciosam volare debēt co-
lūbe. i. deuote aīe. si volūt h̃re vitā eternā
Scdm q̃ xps ammonet Lāñ. ij. Surge ppe-
ra amica mea. columba mea. formosa mea. ⁊
veni. Debentq̃ sīl veniētes in ymbzā. i. in p-
tectione illius sedere sicut fidelis hec anima
que dicit Lāñ. ij. Sub ymbzā illius quā de-
sideraui sedi ⁊ fructus illius dulcis gutturi
meo. Sciebat enī deuota hec aīa. q̃ sub ym-
bzā illius arbozē sancte crucis securā esset.

qz draco infernalis diabolus multū timet ar-
bozē sancte crucis. ⁊ sub ymbzā ei⁹ nō audet
apparere. timet enī baculū cū quo ē percussus
fm illud Esa. iij. p̃auebit assurgēga percussus
vbi p̃ assur intelligit diabolus. Iō dicit be.
Aug⁹. in laude cruci in p̃ncipio. o nomē cru-
cis occultū mysteriū. In noīe enī cruci par-
daſ. **O** crux q̃ hoīez deo iuxisti. ⁊ a dño dia-
boli ⁊ captiuitate magnifice segregasti. et di-
ra serpētī venena salutarī poculo d̃pellis Ex
quib⁹ x̃bis beati doctorī apparet q̃ arbor sā-
cte crucis defendit colūbas. i. deuotos hoīes
a dracone infernali. Iō volētes ēē securi fu-
giant ad eā. Iō d̃r in verbis premissis. Qui
me inuenerit inueniet vitā. In quibus duo
describunt. **P**riō vtilitas cruci op̃osa. ibi. i.
ueniet vitā. Secūdo illi⁹ inuentio gr̃osa. qui
me inuenerit. **P**rimo d̃r q̃ i his ṽbis descri-
bit vtilitas cruci ⁊ virt⁹ operosa cū d̃r. inue-
niet vitā ⁊ hauriet salutem a dño vt sit ordo
transpositus. **C**irca qd ē notandū fm
doctores sanctos quattuor inueniunt vtili-
tates sancte crucis. **P**rimo defendit a lupo
infernali. **Q**d probatur in naturalib⁹ quādo
homo insequit a lupo d̃z se ad terrāz inclina-
re ⁊ facere crucē lupo vidēte. tunc lupo euz
fugit et amodo non insequitur. qz hoc facit
timorem lupo q̃ homo capit ⁊ parat rete ad
capiendū. Spūaliter crux xpi est m̃scipula
diaboli siue rete. **T**este. b. Aug. **E**tendit
redemptor noster diabolo crucis m̃scipulā
vbi posuit quasi escā corpus ⁊ sanguinem.
Iō timet capi a cruce xpi ⁊ fugit. ⁊ q̃ si hō
vult vt lupo infernalis ille ab eo fugiat in-
clinare debet se in terram humilitatis. ⁊ sibi
crucē dñi imprimere. ⁊ sic p̃culdubio oportet
diabolū ab eo fugere. **Q**uādo crux p̃ citha-
rā Dauid ē figurata. De qua legit. j. Regū
xvi. Saul rex a spū malo vexabā. **D**ixerūt
ad eū sui sui. spūs dei malus exagitat te. idō
sube querere virū scientē psallere. ⁊ inuent⁹
ē Dauid q̃ cytharizabat ante Saul. ⁊ spūm
malū effugabat. Spūaliter ille saul interp̃ta-
tur superbus. ⁊ significat peccatorem quem
exagitat spiritus malus si vult ab eo libera-
ri. querere debet Dauid q̃ interp̃tatur deside-
rabilis. ⁊ significat predicatorem. qui debet
predicare coram eo in cythara. id est narrare
vel tangere laudes crucis. vt sic spirit⁹ ma-
lus effugetur. **I**deo dicit beatus Augusti-
nus in sermone de laude crucis. Crux christi
a nobis expellit exterminatorem. si tantum
cor nostrū habet deū inhabitatōrē. **I**d
circo etiā docet nos papa Innocentius i sua
summa. q̃ in inceptione cuiuslibet operis.

*Quamvis vultus
pudat auro*

*Nota de h̃is qd d̃r
sancti cruci signant
no modo infernalit
sed et ṽbis lupo
aut terrore fugat*